

11409. 2.
4.

Convictus & Confessus non auditur
Appellans.

Condonare reis, fassis ignoscere culpas
Fœmineum ducit casta virago *Themis*.
Jamdudum mœstis superari fletibus hujus
Pectora magnanimæ dedicere Deæ:
Testibus arrectas habet aures, & bene quicquid
Extortum, à proprio venerit ore, placet.
Hunc gestit damnare virum, cui lingua rebellis
In Dominum armatos mittit ab ore sonos.
Limpida nil profunt *Ciceronis* flumina, crebris
Inflexi precibus quàm puerile putat!
Sed tu qui propriâ testaris crimina linguâ,
Rhetora conducis? nec tibi lingua valet:
Nimirum magnâ verborum instructa phalange
Hostibus infelix, militat ipsa tuis.
Quis te subducat poenis? cum propria lingua
Sit simul in poenas ingeniosa tuas.
Numina compello terrena, inferna, superna,
Ferte omnes Superi, quotquot adestis, opem.
Sed pars, carminibus nostris non vincere, poenæ est,
Hoc nempe ingenuæ commeruere preces.
Inter multa, hoc est solum immedicabile vulnus,
Quòd miser ingrato faucibus ore cadam.

Hæres sub conditione institutus, pen-
dente conditione, nec adire, nec repudiare
potest hereditatem.

Morientis hæres nuperò
Cræssi relictus divitis,
Quot regna jam spe diviti
Quantas opes & devoro?
Cerebro fluunt nunc Insulæ
Auri feraces, *Indiam*
Hæreditas hæc subdidit,
Auriflui *Tagi*q; opes
Vocare nunc velim meas;
Nunc aureis, *Mida*, tuis
Precibus frui videor mihi,
Tamen reverà credulus
Ditesco tuis auribus,
Hæc namque *Cræssi* hereditas
(Donata nobis nescio
Quâ lege) pectus conficit
Gravi metu & spe turbidâ;
Opes manu das dexterâ
Sed has reposcis alterâ,
En, *Cræse*, divitiis fio
Tuis egenus, væ mihi.
Me cum nec esse divitem
Nec esse par sit pauperem,
Nunc pectus ambitio meum
Inops ut essem perculit,
Contemno opes, & indigos
Solùm beatos æstimo;
Moriture *Cræse*, corruet
Hæreditas tecum tua,
Námque hæres ipse sum tuus,
Et *Tantalo* simillimus
Tamen nec hæres sum tuus.

Julii 7. 1663. In die Comitiorum, Respondente Guliel. Stow,
Leg. Bac. Aul. Trin.